Gironins al Madrid: Una vivència per a escollits

Emilio Blázquez, Xavi Julià, Miquel Soler i Rubén Yáñez són els únics futbolistes gironins que han jugat en partit oficial amb el Reial Madrid

Gironins al Madrid: Una vivència per a escollits

Segurament per motius de proximitat, el FC Barcelona o l'Espanyol han estat el destí de molts jugadors de la demarcació que despuntaven i es trobaven que el Girona, o els equips de la seva localitat –Figueres, Olot o Palamós–, se'ls quedaven petits. Sovint, aquestes perles gironines han fet les maletes cap als planters blaugrana i perico i una bona colla han aconseguit fer carrera professional. Actualment al primer equip del Barça hi és Gerard Deulofeu i al de l'Espanyol, Pau López. La capacitat d'atracció del Reial Madrid també és i ha estat altíssima però probablement per un factor de distància, el club blanc no ha captat tants jugadors gironins per al seu equip. Els casos de futbolistes de la demarcació que han arribat al Reial Madrid és més escassa. Tant que es poden comptar amb els dits d'una mà. Sí que és cert que n'hi ha hagut uns quants que han passat per les categories base del club blanc, però les oportunitats per als joves gironins a Chamartín han estat més aviat minses. El curs 1959-60, l'olotí Lluís Llorens va provar sort al Plus Ultra (aleshores filial) i també l'hilarienc Manolo Valle va jugar al Castella (1981-82). Darrerement Òscar Arroyo (Tossa), Miki Muñoz (Blanes), Virulés (Girona), Aleix Manzano (Amer), Joel Méndez (Sant Hilari) o Marc De Val (Blanes) han passat per la fàbrica blanca sense arribar a treure el nas al primer equip. Així, els quatre escollits que poden dir que han jugat amb el primer equip del Reial Madrid són Emilio Blázquez, Xavi Julià, Miquel Soler i Rubén Yáñez. El porter lloretenc ha estat el darrer a fer-ho, en un partit de Copa del Rei de la temporada 15-16 al Bernabéu contra la Cultural Lleonesa. Actualment, el selvatà es troba cedit pel Getafe al Cadis, un cop desvinculat del Madrid aquest mateix estiu després de dues temporades gairebé en blanc com a tercer porter.

Yáñez busca, de moment sense sort, a Cadis la continuïtat que no va tenir al Santiago Bernabéu, on va estar sempre a l'ombra de Navas i Casilla. El lloretenc va estar al juvenil del Girona dues temporades i fins i tot va ser convocat per Narcís Julià a Segona sense arribar a debutar (09-10). Les seves prestacions van fer que els vistaires del Madrid el captessin per a la fàbrica on va estar-s'hi set temporades entre el C, el Castella i el primer equip. Sense cap mena de dubte, el futbolista gironí amb més presència al Reial Madrid és Miquel Soler. El dels Hostalets d'en Bas va ser un autèntic rodamón del futbol sense vestir mai la samarreta del Girona. Olot, Espanyol, Barça, Atlètic de Madrid, Sevilla, Madrid, Saragossa i Mallorca van ser els equips del nano. Al Bernabéu hi va arribar amb 30 anys procedent del Sevilla i com un dels millors laterals del país. Tot i això, Jorge Valdano no hi va confiar gaire i va apostar per Mikel Lasa. L'arribada d'Arsenio Iglesias li va permetre tenir més regularitat fins a desaparèixer dels onzes les tres últimes jornades per ordres directes del club que no volia que arribés als 20 partits, xifra que li assegurava la renovació per una temporada més. El paper de Soler al Madrid, doncs, no va ser destacat (19 partits). Saragossa i Mallorca serien els seus següents equips abans de penjar les botes amb 37 anys.

Julià i la vaga del 1982

Malgrat tampoc tenir-hi un paper rellevant i jugar els mateixos partits que Rubén Yáñez, el Reial Madrid sempre tindrà un racó al cor de Xavi Julià. El gironí, amb 20 anys, va tenir l'oportunitat de disputar un partit sencer amb el primer equip blanc el curs 1981-82 aprofitant que els jugadors professionals feien vaga i la Lliga no va voler aturar la competició. Julià va participar de la victòria a Castelló (1-2) en el que va ser el seu únic partit amb el Reial Madrid. El club blanc el va fitxar a mitjans del 1980 procedent del Girona, on era el davanter centre titular des que tenia només 17 anys. Al filial, el Castella, s'hi va estar durant cinc cursos en els quals va guanyar una Lliga i va viure de primera mà l'eclosió de la Quinta del Buitre. De fet, Butragueño va ser el seu company d'habitació al filial. Un cop finalitzada l'etapa al Castella, Julià va signar per l'Oviedo. Palamós i Múrcia serien els seus altres equips abans de retirar-se i començar la carrera com a entrenador a terres murcianes. El 2010 va tornar a Girona per fer de director esportiu fins que el màxim accionista Josep Delgado el va destituir, a finals de 2011.

Per últim, l'altre gironí que va tastar el primer equip blanc va ser Emilio Blázquez, abans de la guerra civil. De seguida va incorporar-se als juvenils madrilenys i abans de debutar a Primera jugaria cedit al Toledo i l'Aranjuez. Després del Madrid, amb qui va jugar 3 partits i va marcar 3 gols, va establir-se a Alacant, on va viure l'ascens de l'Hèrcules a Primera i s'hi va estar deu anys (1934-44). En acabat, jugaria també a l'Alacant i el leclà i es quedaria a viure a la zona.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/10/28/ciu-trenca-pacte-psc-girona/875872.html?utm_source=rss